

*Een groet van de aartsbisschop
aan alle gelovigen in het Aartsbisdom Utrecht
bij het begin van het Paastriduum 2021*

Utrecht, Witte Donderdag – 1 april 2021

Broeders en zusters in Christus Jezus onze Heer,

Tekenen van hoop doen ons opleven. Wij kunnen sowieso niet zonder hoop en vooral in onzekere tijden hebben we die nodig. Dat weten wij allen nu maar al te goed. Tekenen van hoop die ons als Kerk doen opleven, blijft de Heer ons geven. Dat hebben we als Kerk ook hard nodig, zeker nu we ook de vieringen van de Goede Week en de Paastijd slechts in kleine kring kunnen vieren.

Tot die tekenen van hoop voor ons als Kerk behoren zonder meer de volwassenen die zich met Pasen (of daarna) door doopsel en/of vormsel heel bewust in de Katholieke Kerk laten opnemen. Dat gebeurt overal ter wereld, ook in diverse parochies van ons Aartsbisdom Utrecht. Als bisschop ontvang ik brieven van onze volwassen dopelingen en/of vormelingen, waarin zij vaak op heel persoonlijke wijze beschrijven hoe zij tot deze stap zijn gekomen en wat hen daarbij motiveert. In die woorden lees ik terug hoezeer onze Heer Jezus Christus en Zijn Evangelie hen hebben geraakt. Ook de erediensten in onze kerken die hen tot God brengen, blijken daarbij heel belangrijk te zijn. Velen geven aan dat zij juist daardoor ‘thuis’ zijn gekomen. In die brieven lees ik tevens hoezeer de Geest van God mensen altijd weer bezielt en in hen het verlangen wekt om als katholiek-christen Jezus te volgen. Het lezen van hun brieven stemt mij dankbaar en sterkt mij ook in mijn eigen roeping. Van harte hoop ik dat dat ook geldt voor alle priesters, diakens, pastoraal werkers, catecheten en anderen die hen daarbij begeleiden. Ik ben ze zeer dankbaar voor hun belangrijke aandacht en inzet voor onze geloofsleerlingen en vormelingen.

Daags voor Witte Donderdag heb ik tijdens de Chrismamis – dit jaar in zeer kleine kring, maar via livestream wel met velen verbonden – de oliën gezegend dan wel gewijd voor de toedieningen van de sacramenten van het doopsel, het vormsel, de priesterwijding en de ziekenzalving. In deze reeds vele maanden durende pandemie van het coronavirus, denk ik aan al die doopsels en vormsels die in onze parochies moesten worden uitgesteld, maar die gelukkig nu weer meer en meer toegediend en gevierd gaan worden.

Ook denk ik aan alle priesters die aan coronapatiënten of andere zieken thuis, in het zieken- of verpleeghuis de ziekenzalving hebben toegediend of gaan toedienen. Hoeveel kracht, troost en vrede geeft dit sacrament vaak niet aan onze zieken en hun geliefden. Voor de priesters die dit sacrament aan coronapatiënten toedienen kan het ook risico's met zich meebrengen, maar ze doen het wél. Dat geldt ook voor de diakens en pastoraal werkers die hen bezoeken en hun de

ziekenzegen geven. Ook hun ben ik zeer dankbaar voor hun grote pastorale inzet en bewogenheid.

Wij hebben allemaal tekenen van hoop alsook woorden van bemoediging nodig, zeker nu we nog (minstens) enkele maanden te kampen hebben met het coronavirus in onze samenleving. En dan denk ik ook aan alle gevolgen die de coronaviruspandemie heeft of nog zal hebben voor mensen persoonlijk, hun gezin, hun werk, bedrijf, inkomen, hun studie of opleiding en op tal van andere terreinen.

Van harte wens ik u nu allen toe dat de vieringen van dit Paastriduum – Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Pasen – en de komende Paastijd u hoop en bemoediging zullen geven. In de Vespers in de Goede Week zingen we “Gegroet, o kruis, mijn enige hoop.” Jezus en Zijn kruisdood, waardoor Hij ons met de Eeuwige Vader verzoend heeft, zijn uiteindelijk onze enige hoop. De gekruisigde en verrezen Heer Jezus wil ons Zijn vrede geven en ons doen opleven door ons van hoop te vervullen; opleven in de hoop dat we Hem van aangezicht tot aangezicht zullen zien, Hij die altijd bij ons is, door de kracht van Zijn Geest. Zijn Geest brengt altijd weer nieuw leven. Moge zo ons Pasen zalig zijn.

In Christus,
mede namens de andere leden van de bisdomstaf,

+ Willem Jacobus kardinaal Eijk,
aartsbisschop van Utrecht